מבט על

INSS
המכון למחקרי ביטחון לאומי
THE INSTITUTE FOR NATIONAL SECURITY STUDIES
אוניברסיטת תל אביב
TEL AVIV UNIVERSITY

הרשת האיראנית בבריטניה: כיצד יכולה דמוקרטיה להתמודד עם האיום?

דני סיטרינוביץ, חנה פרסקין ואבישי סובר[1] | גיליון 2221 | 16 בנובמבר 2026

פרסום משותף למכון למחקרי ביטחון לאומי (INSS) ועמותת כלאבן

איראן הפכה בשנים האחרונות לאחד האיומים המשמעותיים על ביטחון הפנים של בריטניה. לצד ניסיונות לפגוע במתנגדי משטר, בעיתונאים וביעדים יהודיים וישראליים, טהראן פועלת להרחבת השפעתה באמצעות רשת של גופי תקשורת, מוסדות דת, ארגונים ופעילים מקומיים. חלק מהפעילות מתקיים בגלוי ובמסגרת החוק, בעוד שבמקרים אחרים נחשפו קשרים לגורמי מודיעין, לארגונים המזוהים עם איראן ואף להפעלת עבריינים לצורך ביצוע פעולות אלימות. שורת תחקירים ואירועים שנחשפו לאחרונה ממחישה את עומק האתגר הניצב בפני הרשויות הבריטיות: כיצד להתמודד עם תשתיות השפעה איראניות הפועלות בתוך הממלכה, לזהות את המעבר מפעילות אזרחית לגיטימית לפעילות עוינת ולמנוע מטהראן לנצל את פתיחותה של החברה הבריטית לקידום מטרותיה. המאמר ממליץ לבריטניה להעמיק את המעקב והפיקוח על רשתות ההשפעה האיראניות, לחזק את שיתוף הפעולה המודיעיני והבינלאומי, לשפר את האכיפה נגד פעילות סמויה וגורמי פשיעה הפועלים בשליחות טהראן ולהבטיח שהמאבק באיום האיראני לא יפגע בחופש הביטוי, הדת והפעילות האזרחית הלגיטימית.

מבוא – האיום האיראני בבריטניה

רשויות הביטחון בבריטניה מזהירות זה שנים כי האיום שמציבה איראן חורג הרבה מעבר לגבולות המזרח התיכון. בהתאם לכך, נקטה לונדון בשורת צעדים משפטיים וביטחוניים שנועדו להגביל את פעילותם של גורמים המזוהים עם המשטר האיראני בשטח בריטניה. ואולם, שורת אירועים ותחקירים שהתפרסמו במהלך 2026 –ובהם מעצר חמישה אנשים ב-27 בספטמבר בחשד שתכננו לפגוע בבסיס חיל האוויר הבריטי פיירפורד בשליחות משמרות המהפכה של איראן, המשמש מפציצים אסטרטגיים אמריקאיים לתקיפות נגד הרפובליקה האסלאמית – מעוררים שאלה מטרידה: האם הצעדים שננקטו אכן מצליחים לאפשר התמודדות עם תשתיות ההשפעה והפעילות האיראניות שכבר השתרשו בבריטניה?

---

[1] דני סיטרינוביץ – חוקר בכיר בתוכנית "איראן והציר השיעי" במכון למחקרי ביטחון לאומי. סיטרינוביץ שירת 25 שנה במגוון תפקידי פיקוד ביחידות האיסוף והמחקר המובילות באמ"ן ובנספחות אמ"ן בשגרירות ישראל בוושינגטון.

חנה פרסקין – חוקרת בכירה בכלאבן, עמותה ישראלית הפועלת לזיהוי ושיבוש של רשתות מימון טרור וחשבונות פיננסיים המקושרים לארגוני טרור ברחבי העולם. בעלת תואר ראשון ביחסים בינלאומיים ומדעי המדינה, ותואר שני בביטחון ודיפלומטיה; בעלת ניסיון רב במחקר גיאופוליטי, סיכול במימון טרור, ומאבק באנטישמיות ברשת.

אבישי סובר – חוקר בכיר בכלאבן, בעל תואר ראשון בלימודי מזרח תיכון, תואר שני בלימודי ביטחון ולוחמה בטרור, ובעל ניסיון רב בחקר מימון טרור ואיסוף מודיעין ממקורות גלויים.

התמונה המצטברת מלמדת כי חרף המהלכים המשפטיים, המערכה נגד הנוכחות האיראנית בבריטניה עדיין רחוקה מהשגת יעדיה. גופי תקשורת וחברות שנקשרו לארגונים המזוהים עם טהראן, מוסדות דת וצדקה ופעילות בקמפוסים ממשיכים לשמש מוקדי קשר בין גורמים בבריטניה לבין איראן, חיזבאללה והחות'ים. היקף הפעילות מעורר דאגה לא רק בשל פוטנציאל ההשפעה הפוליטית והחברתית שלה, אלא גם לנוכח האיומים הביטחוניים על בריטניה ועל גורמים ישראליים ויהודיים הפועלים בתחומה. בהקשר זה, שירות הביטחון הבריטי,MI5, דיווח כי מאז ינואר 2022 התמודדו השירות והמשטרה עם עשרים מזימות הנתמכות בידי איראן, אשר נשאו פוטנציאל לפגיעה קטלנית באזרחים ובתושבים בבריטניה. בהמשך התריע ראש השירות כי בתוך שנה אחת בלבד נדרשו הרשויות לעקוב אחר יותר מעשרים מזימות איראניות בעלות פוטנציאל קטלני. עוד הצביע השירות על השימוש שעושה טהראן בגורמי פשיעה מקומיים לביצוע משימות מטעמה, באופן שמאפשר לה לטשטש את מעורבותה הישירה ולהקשות על חשיפת האחראים.

נתונים אלה ממחישים כי הדיון בנוכחות האיראנית בבריטניה אינו מסתכם בשאלות של תעמולה, השפעה פוליטית או חופש ביטוי, אלא נוגע גם לאיום ביטחוני ממשי. האתגר המרכזי הניצב בפני הרשויות הבריטיות הוא להבחין בין פעילות דתית, תרבותית ופוליטית לגיטימית לבין פעילות השפעה המכוונת בידי מדינה זרה, ולזהות מבעוד מועד את המקרים שבהם קשרים אלה מנוצלים לאיסוף מודיעין, לגיוס פעילים או להכנת פעולות אלימות.

תשתיות תקשורת בבריטניה: בין פעילות מסחרית, השפעה איראנית ואיומים ביטחוניים

אחד המאפיינים הבולטים העולה מהתחקירים שפורסמו בשנה האחרונה הוא השימוש בתשתיות תקשורת ובחברות הרשומות בבריטניה מצד גורמים המזוהים עם איראן ועם ארגונים הנמנים על "ציר ההתנגדות". בחלק מהמקרים מדובר בחברות הפועלות במסגרת החוק הבריטי, מקיימות קשרים עסקיים בינלאומיים ומספקות שירותי תקשורת לגופים שונים. מציאות זו מקשה על הרשויות להבחין בין פעילות מסחרית ועיתונאית לגיטימית לבין תשתיות העלולות לשמש לקידום אינטרסים של טהראן ושל ארגונים הקשורים אליה.

כך, במאי 2026 פורסם תחקיר בתקשורת הבריטית שחשף כי חברות בשליטת איש העסקים הבריטי יאסר אל־סאיג קיימו קשרים עם Islamic Radios and Televisions Union (IRTVU), ארגון שעליו הטילה ארצות הברית סנקציות בטענה שהוא פועל בשליטת כוח קודס של משמרות המהפכה. הרשת התקשורתית המזוהה עם הארגון כוללת, על פי הדיווח, גופים הקשורים לחיזבאללה בלבנון, לחות'ים בתימן, לכתאיב חיזבאללה בעיראק ולארגונים נוספים המזוהים עם איראן. אל־סאיג דחה את הטענות שלפיהן עסקיו משמשים זרוע של איראן והדגיש כי פעילותם מתנהלת כחוק. עם זאת, הממצאים ממחישים כיצד גופי תקשורת המזוהים עם המערכת האיראנית עשויים לפתח קשרים מוסדיים ועסקיים בתוך השוק הבריטי, גם ללא נוכחות איראנית רשמית או גלויה.

חששות חמורים יותר עלו בתחקיר שפרסם The Sunday Telegraph במארס 2026 בנוגע ל-Press TV, ערוץ הטלוויזיה בשפה האנגלית של השידור האיראני. התחקיר עסק בטענות שלפיהן גורמים איראניים מנצלים את סביבת התקשורת הפתוחה בבריטניה לא רק להפצת מסרים פוליטיים ותעמולתיים, אלא גם לאיתור מקורות פוטנציאליים ולאיסוף מידע. לפי הדיווח, פעילות הקשורה לערוץ עוררה חשד כי קשרים שנוצרו במסגרת עבודה תקשורתית שימשו גם לבחינת אפשרויות לגיוס מקורות. פרשת Press TV ממחישה את הקושי הניצב בפני הרשויות הבריטיות: כיצד להגן על חופש העיתונות והביטוי, ובה בעת לזהות מקרים שבהם פעילות המוצגת כעיתונאית משמשת לכאורה כיסוי לאיסוף מודיעין או לפעילות המכוונת בידי גורמי ביטחון זרים.

נדבך נוסף של התופעה נחשף בינואר 2026, כאשר The National דיווח כי רשת אל־מסירה, המזוהה עם החות'ים בתימן, החזיקה במשך יותר מעשור בחברה הרשומה בלונדון. על פי הדיווח, הרשומה של החברה הייתה קשורה לבית קפה במערב לונדון, ואחד ממנהליה שימש גם כמנכ"ל רשת הטלוויזיה התימנית. עוד הצביע התחקיר על קשרים היסטוריים בין חברות שנשאו את השם אל־מסירה לבין גוף בניהולו של נאיף כריים, שכיהן בעבר כיו"ר ערוץ אל־מנאר של חיזבאללה. מומחים שצוטטו בכתבה העריכו כי רישום חברות מסוג זה בבריטניה עשוי לספק מסגרת תאגידית, לאפשר יצירת קשרים עסקיים ולהעניק הצדקה גלויה לנסיעות ולפעילות במדינה.

החשיבות של הפרשות הללו אינה מסתכמת בפעילותה של חברה מסוימת או של רשת תקשורת אחת. כאשר חברות, מנהלים וגופי תקשורת הקשורים לארגונים אלה פועלים באותה סביבה עסקית בבריטניה, השאלה המרכזית היא האם מדובר בשיתופי פעולה תקשורתיים ומסחריים בלבד, או שמא חלק מהקשרים הללו מאפשרים גם העברת משאבים, תיאום פעילות או קידום משימות מטעמם של גורמים איראניים.

האוניברסיטאות: הזירה הרגישה של ההשפעה האיראנית

אחת הזירות המורכבות ביותר להתמודדות עם ההשפעה האיראנית בבריטניה היא המערכת האקדמית. בניגוד לפעילות מודיעינית או למימון טרור, פעילות בקמפוסים מתקיימת במרחב שבו חופש הביטוי, חופש הדת והחופש האקדמי הם עקרונות יסוד. ואולם, דווקא פתיחות זו מאפשרת גם לגורמים זרים לנסות לבסס השפעה ארוכת טווח באמצעות קשרים עם אגודות סטודנטים, מוסדות לימוד, מרצים וארגונים דתיים.

בפברואר 2026 פרסם ה-Jewish Chronicle תחקיר על רשת אגודות הסטודנטים Ahlulbayt Societies, הפועלת באוניברסיטאות ברחבי בריטניה. העיתון איתר 45 אגודות והצביע על אירועים שלהן בהם נמכרו פריטים המזוהים עם המשטר האיראני ונערכו הופעות של דוברים שהביעו תמיכה ברפובליקה האסלאמית או בארגונים הקשורים אליה. לאחר מותו של עלי חמינאי במארס 2026, טקסי זיכרון וגילויי אבל בכמה מוסדות אקדמיים עוררו דיון ציבורי נוסף על היקף ההשפעה האיראנית בקמפוסים.

הסוגיה אינה מסתכמת באגודות סטודנטים. אחד המוסדות המרכזיים במערך ההשפעה הדתית הבינלאומי של איראן הוא אוניברסיטת אל־מצטפא (Al-Mustafa International University), שמרכזה בקום. האוניברסיטה עוסקת בהכשרת אנשי דת ובחינוך דתי של סטודנטים זרים, ובאמצעות בוגריה היא מקיימת קשרים עם קהילות שיעיות ברחבי העולם. בדצמבר 2020 הטיל משרד האוצר האמריקאי סנקציות על האוניברסיטה, בטענה שכוח קודס של משמרות המהפכה ניצל את פעילותה לגיוס פעילים למיליציות הנתמכות בידי איראן ולאיסוף מודיעין. ההחלטה האמריקאית ממחישה את החשש מפני ניצול מוסדות חינוך דתיים לצרכים החורגים מפעילותם המוצהרת. בבריטניה התמקדה תשומת הלב ב- The Islamic College בלונדון, מוסד להכשרה וללימודים שיעיים. מידע שפורסם בעבר הצביע על קשרים לכאורה בין המכללה לבין אוניברסיטת אל־מצטפא, לרבות אזכורים של המכללה כשלוחה בריטית של האוניברסיטה בפרסומים המזוהים עם איראן. המכללה הכחישה קשר מוסדי כזה, אך המקרה מדגים את המורכבות של פעילות ההשפעה האיראנית בתחום ההשכלה. מוסדות חינוך דתיים עשויים לשמש מסגרת לגיטימית ללימודים ולהכשרת אנשי דת, ובמקביל לקיים קשרים אידיאולוגיים, אישיים או מוסדיים עם גורמים באיראן. האתגר של הרשויות הבריטיות אינו למנוע פעילות דתית או השמעת עמדות פרו־איראניות, אלא להבטיח שמוסדות אקדמיים ודתיים לא ינוצלו לפעילות המתבצעת בהכוונה סמויה של גורמי מדינה זרה. הבחנה זו חיונית גם כדי להגן על הקהילות השיעיות בבריטניה מפני הכללה בלתי מוצדקת.

מעבר לקשרים של המכללה האסלאמית בלונדון לאל־מצטפא, המכללה עצמה בעלת זיקה ישירה לשלטון האיראני. הדוגמה הבולטת ביותר מתבטאת בזהות מייסד המכללה, ד״ר סעיד רזא עמלי (Saied Reza Ameli), שהוא גם המזכיר הכללי של המועצה העליונה של המהפכה התרבותית באיראן. מועצה זו הוכנסה לרשימת הסנקציות הבריטיות בשנת 2023. בנוסף לד״ר עמלי, בתקשורת האיראנית סיקרו את מוחסן עראקי (Mohsen Araki), אחד המייסדים הנוספים של המכללה, וציינו שהוא אף נשלח על ידי המנהיג העליון כדי להקים את המכללה יחד עם מרכז קהילתי נוסף בשם The Islamic Centre of England. למרות שלכאורה מדובר בארגון אחר שפועל בזירה אחרת, בפועל רוב ההנהגה של הארגון זהה להנהגה של המכללה האסלאמית. דוגמאות נוספות לבכירים שעבדו בשני הארגונים הם מוחמד עלי שומאלי (Mohammad AliShomali) וסעיד האשם מוסאבי (Seyed Hashem Moosavi), אשר עבדו כדירקטורים בשני הגופים במקביל. כך יצא שהשליחים של המנהיג העליון הקימו רשת ענפה של גופים בעלי השפעה בלונדון, הפועלים במגוון זירות, כדי למקסם את ההשפעה שלהם במרחב. גם במקרה זה, הקשר להנהגה האיראנית הוא גלוי לחלוטין, ואולי אף יותר גלוי ממרבית הארגונים הנוספים שלהם. במסמכי האיגוד של המרכז האסלאמי מצויין שבכל רגע נתון, אחד הנאמנים של המרכז חייב להיות מינוי אישי של ההנהגה הרוחנית באיראן. ב-2025 רשם העמותות הבריטי חייב את המרכז האסלאמי להסיר דרישה זו ממסמכי העמותה.

חשוב לציין שהמוסדות האלה הם לא רק פלטפורמה להפצת תעמולה, הם גם פותחים אפשרויות מודיעיניות יותר משמעותיות. ביולי 2025, ועדת המודיעין והביטחון של הפרלמנט הבריטי כתבה שייתכן שהמרכז האסלאמי של בריטניה מהווה בסיס לפעולות שירותי המודיעין האיראניים, ובהן אף פעולות ריגול אקטיביות בבריטניה.

ממבצעי השפעה להפעלת גורמי פשיעה

הנוכחות האיראנית בבריטניה אינה מוגבלת לפעילות דתית, תקשורתית או פוליטית. בשנים האחרונות התריע שירות הביטחון הבריטי MI5 כי טהראן עושה שימוש הולך וגובר בגורמי ביניים ובאנשי פשיעה לצורך ביצוע פעולות נגד מתנגדי

משטר, עיתונאים ויעדים נוספים. שיטת פעולה זו מאפשרת לאיראן להרחיק את מנגנוני הביטחון שלה מהביצוע הישיר, לצמצם את החשיפה של אנשיה ולהקשות על הרשויות להוכיח את שרשרת הפיקוד והאחריות.

אחת הדוגמאות הבולטות לכך היא התקיפה נגד פוריא זראעתי (Pouria Zeraati), עיתונאי ערוץ האופוזיציה האיראני Iran International,שנדקר במארס 2024 מחוץ לביתו בווימבלדון שבלונדון, לאחר שהותקף בידי שני גברים שהגיעו לבריטניה מרומניה. החקירה העלתה כי קדמו לתקיפה מעקב ותכנון ממושכים וכי התוקפים נמלטו מהמדינה מיד לאחר ביצועה. ביוני 2026 הורשעו שני המעורבים בתקיפה, וביולי נגזרו עליהם עונשי מאסר כבדים. התביעה הבריטית טענה כי התקיפה בוצעה באמצעות שליחים שפעלו מטעם המדינה האיראנית, ובגזר הדין קבעה השופטת כי הראיות מצביעות באופן מובהק על כך שהתקיפה בוצעה לטובת המשטר בטהראן. בכך הפכה הפרשה לאחת הדוגמאות הברורות ביותר לשימוש בגורמים שאינם משתייכים באופן רשמי למנגנוני הביטחון האיראניים לצורך ביצוע פעילות אלימה בבריטניה. הפעלת גורמי פשיעה מספקת לטהראן כמה יתרונות. היא מאפשרת לה לגייס אנשים שאינם מזוהים עם המשטר, להסתיר את הקשר בין המזמין למבצע ולהציג את האירוע כפעולה פלילית מקומית. לצד פרשת זראעתי, במאי 2025 הוגשו כתבי אישום נגד שלושה אזרחים איראנים בחשד שפעלו עבור שירות מודיעין זר וביצעו מעקבים אחר עיתונאים המזוהים עם Iran International.

גם מוסדות יהודיים ויעדים המזוהים עם ישראל מופיעים בהערכות האיום של שירותי הביטחון הבריטיים. מבחינת טהראן, הפגיעה ביעדים אלה עשויה לשרת מטרות שונות, ובהן הרתעה, נקמה, הפעלת לחץ והמחשת יכולתה לפעול מעבר לגבולות המזרח התיכון. התפתחות מדאיגה במיוחד נחשפה בספטמבר ובאוקטובר 2026. ב-2 באוקטובר הודיעה משטרת בריטניה על הגשת כתבי אישום נגד שני אזרחים איראנים, סלאם אחמדיאן ורחמן סאלחי, בחשד להכנות לביצוע פיגוע נגד הקהילה היהודית באזור מנצ'סטר. לפי הטענות שהוצגו בבית המשפט, השניים אספו מידע על בית הכנסת Heaton Park ועל המוזיאון היהודי במנצ'סטר, ונחשדו בהכנות לשימוש במטען מאולתר. התביעה טענה כי הם קיימו קשר עם גורם שלישי, ככל הנראה איראני שפעל מתוך איראן, אשר סייע בתכנון ובהכוונה. האיום על הקהילה היהודית משתלב בתמונה רחבה יותר של פעילות איראנית באירופה. שירותי ביטחון מערביים הצביעו על מעורבות איראנית בפעולות אלימות נגד יעדים יהודיים, ישראליים ומתנגדי משטר, ובחלק מהמקרים על שימוש בגורמי פשיעה ובמתווכים מקומיים.

מבצעי השפעה איראניים בבריטניה: מתקשורת גלויה לפעילות דיגיטלית סמויה

לצד פעילותם של גופי תקשורת המזוהים עם המשטר האיראני, טהראן פיתחה בשנים האחרונות יכולות השפעה דיגיטליות המאפשרות לה להפיץ מסרים, לעצב נרטיבים פוליטיים ולהגביר מחלוקות ציבוריות במדינות מערביות. פעילות זו אינה מחייבת בהכרח נוכחות פיזית במדינת היעד. היא יכולה להתבצע באמצעות אתרי חדשות, חשבונות ברשתות החברתיות, רשתות של משתמשים שאינם מזוהים בגלוי עם איראן וגורמים המפיצים מחדש תכנים שמקורם בגופי תקשורת איראניים.

החשש מפני פעילות איראנית במרחב הדיגיטלי קיבל ביטוי גם בהערכות רשמיות בבריטניה. במארס 2025 הזהיר השר הבריטי לביטחון פנים מפני פעילותם של גורמי מודיעין איראניים בשטח הממלכה, וציין כי האיום אינו מוגבל לפעולות פיזיות. לדבריו, המרכז הלאומי הבריטי לביטחון סייבר זיהה פעילות עוינת של גורמים המזוהים עם איראן נגד יעדים בבריטניה. באוגוסט אותה שנה הבהירה ממשלת בריטניה בתשובה לפרלמנט כי גורמים איראניים ממשיכים להפעיל שיטות של התחזות והונאה דיגיטלית לצורך חדירה לחשבונות ואיסוף מידע.

הסכנה המרכזית אינה בהכרח הצלחתה של איראן לשכנע את הציבור הבריטי לתמוך במדיניותה. מבצעי השפעה יכולים להשיג מטרות מצומצמות יותר, כגון הגברת חוסר האמון במוסדות, יצירת מחלוקות סביב מדיניות החוץ הבריטית, פגיעה במעמדם הציבורי של מתנגדי המשטר האיראני או הפצת מסרים שנועדו להרתיע עיתונאים ופעילים. בהקשר זה, התקשורת הגלויה, הפעילות ברשתות החברתיות והאיומים נגד גורמים המזוהים עם האופוזיציה האיראנית עשויים לשרת מטרות משלימות, גם כאשר אין ראיות לכך שהם מנוהלים במסגרת מבצע אחד.

התגובה הבריטית והצעות להתמודדות

בריטניה הרחיבה בשנים האחרונות את הכלים המשפטיים העומדים לרשותה להתמודדות עם פעילות של מדינות זרות. ביולי 2025 נכנסה לתוקף תוכנית Foreign Influence Registration Scheme (FIRS), המחייבת בתנאים הקבועים בחוק רישום של פעילויות המבוצעות בהנחיית מדינות זרות או גופים מסוימים הנשלטים על ידיהן, כולל איראן. החשיבות של ההסדר היא בכך שהוא אינו מוגבל לפעילות פוליטית מובהקת. בנסיבות המתאימות, חובת הרישום עשויה לחול גם על

פעילות מסחרית, אקדמית, מחקרית או ציבורית המתבצעת בהנחיית גורם איראני המוגדר במסגרת החוק. בכך מבקשת בריטניה להתמודד עם מצבים שבהם פעילות של מדינה זרה מתבצעת באמצעות חברות, מוסדות או גורמים מקומיים ולא באמצעות נציגים דיפלומטיים רשמיים.

האתגר המרכזי של בריטניה אפוא אינו מסתכם בסיכול פיגועים או במניעת פעילות מודיעינית איראנית. עליה להתמודד גם עם תשתיות ההשפעה ארוכות הטווח שטהראן בנתה בממלכה, ובהן גופי תקשורת, חברות מסחריות, מוסדות דת, ארגונים חברתיים ורשתות של גורמי ביניים. חלק מהפעילות מתקיים במסגרת החוק, ולכן האתגר הוא לזהות מתי פעילות אזרחית לגיטימית הופכת לכלי לקידום מטרותיו של המשטר האיראני. כך, בריטניה נדרשת לעבור ממדיניות המתמקדת בעיקר בסיכול איומים נקודתיים לאסטרטגיה כוללת נגד תשתיות ההשפעה והפעילות החשאית של איראן בשטחה. אסטרטגיה זו צריכה לשלב מיפוי מודיעיני של רשתות המזוהות עם טהראן, הגברת השקיפות הפיננסית, אכיפה נגד פעילות המכוונת בידי המדינה האיראנית, סיכול הפעלתם של גורמי פשיעה והעמקת שיתוף הפעולה עם בעלות בריתה. לצורך כך נדרשת אסטרטגיה משולבת, שתכלול כמה רכיבים מרכזיים:

1. מיפוי שיטתי של רשתות ההשפעה האיראניות: הרחבת המעקב אחר קשרים מוסדיים, כספיים ואישיים בין גורמים בבריטניה לבין מוסדות המזוהים עם המשטר האיראני, משמרות המהפכה, חיזבאללה והחות'ים. הדגש צריך להיות על זיהוי קשרים בין הזירות השונות, ולא על בחינת כל ארגון או חברה בנפרד.
2. הגברת השקיפות והפיקוח הפיננסי: בחינת מקורות המימון של מוסדות וארגונים המקבלים תמיכה מגורמים איראניים, לרבות העברות כספים דרך חברות, עמותות וארגוני צדקה.
3. חיזוק ההתמודדות עם הפעלת גורמי פשיעה: הרחבת שיתוף הפעולה בין שירות הביטחון הבריטי, המשטרה, רשויות ההגירה וגורמי המודיעין הפיננסי כדי לזהות ניסיונות איראניים לגייס עבריינים מקומיים לפעולות טרור.
4. הגנה על מוסדות אקדמיים ודתיים מפני ניצול לרעה: פיתוח מנגנוני שקיפות בנוגע למימון זר ולקשרים מוסדיים עם גופים איראניים, תוך שמירה על חופש הדת, חופש הביטוי והחופש האקדמי.
5. הרחבת שיתוף הפעולה הבינלאומי: העמקת חילופי המידע עם ארצות הברית, מדינות אירופה ושותפות נוספות, במיוחד בנוגע לרשתות תקשורת, העברות כספים וגורמי פשיעה הפועלים בכמה מדינות במקביל.
6. אכיפה אפקטיבית של חובת רישום ההשפעה הזרה: יש לוודא שהמנגנון משמש לא רק לאיסוף דיווחים, אלא גם לזיהוי פעילות בלתי מדווחת, לביצוע חקירות ולהטלת סנקציות על מפרי החוק.
7. הגנה על יעדים מאוימים: הרחבת ההגנה על עיתונאים איראנים גולים, מתנגדי משטר, מוסדות יהודיים, נציגויות ישראליות ומתקנים צבאיים רגישים. לצד אבטחה פיזית נדרשים מנגנוני דיווח נגישים, הגנת סייבר והיערכות לניסיונות מעקב ואיסוף מודיעין.

בשורה התחתונה, המבחן המרכזי אינו רק יכולתה של בריטניה למנוע את הפיגוע הבא, אלא גם יכולתה לצמצם את חופש הפעולה של הרשתות המאפשרות לטהראן לאסוף מודיעין, להפעיל השפעה ולבצע פעולות עוינות מתוך שטחה של הממלכה.

עורכי הסדרה: ענת קורץ, רינת חרש ואלדד שביט.